Svenska Canada Tidningen

Printed and published every Wednesday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Telephone: Garry 3174.

P. M. DAHL, Manager. NILS P. SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år, i förskott	$1.00
Helt år, efterskottsvis	1.50
Halft år	0.75
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger,	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	$1.50

Föreningsannonser, Önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen den 27 Juni, 1917.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

En tidning, som svikit.

Vi ha alltid smått beundrat "Svenska Veckobladet" i McKeesport, Pa., för dess öppenhjärtlighet, oräddhet och demokratiska tendenser. Denna ärade samtida har visat sig under krigets gång vara en av de få svensk-amerikanska tidningar, som förstod att behålla huvudet klart och kallt, medan kollegorna förföllo i den äckligaste tyskmonomani. Den var icke heller förblindad av de republikanska partiidealen såsom de andra svensk-amerikanska samtidorna, utan gick i bräschen för det demokratiska partiet och president Wilson.

Så kom Förenta Staternas krigsförklaring och president Wilsons kullerbytta. Och vår ärade samtida visade genast nervösa tecken och — hast du mir gesehen! — blev lika patentpatriotisk och partibunden, som de andra "blaskorna". Med all makt sökte den försvara president Wilsons handlingssätt, och ehuru den säkerligen lika väl som alla andra insett, att den amerikanske presidenten gav vika för storkapitalets tryck, att han svek de demokratiska ideal, han nyss förut predikat, söker Svenska Veckobladet inbilla sina läsare, att så icke var förhållandet. Den nekar sig ej heller nöjet att slå omkring sig med de utnötta fraserna om "demokrati" och "frihet", då det gäller att försvara en sjuk sak. Den har sannerligen visat sig vara trogen det demokratiska partiet och president Wilson — i alla väder!

Och i dessa yttersta dagar har den så gripits av krigsyra, att den förordar censur och skriver långa lovkväden till "En manlig man", därmed menande Teddy Roosevelt, krigsgalningen och humbugaren, som fick det Nobelska fredspriset och sedan doncrade det till krigsändamål. Längre i imperialism kan man väl knappast komma!

Det kännes alltid svårt, då ens ideal svika. Och så kännes det även för oss, när vi se oss nödsakade att konstatera "Svenska Veckobladets" kräftgång.

Demokratiens förkämpe.

Många voro de i Canada, som drogo en lättnadens suck efter Sir Wilfrid Lauriers stora tal om militär tvångsutskrivning i dominionparlamentet i måndags å. d. Som försiktig general hade Sir Wilfrid tegat ända in i det sista, och ingen visste med säkerhet, vad han skulle komma att säga. Man förstod, att han var utsatt för ett oerhört tryck från liberalt-imperialistiskt håll, och man frågade sig med bävan, om han skulle giva vika för detta tryck eller stå fast vid de frisinnade idealen. Lika starka män som Sir Wilfrid ha vi under denna underliga krigstid sett falla undan — vi behöva endast nämna en sådan eminent demokratiens förkämpe som president Wilson. Men Sir Wilfrid svek icke. Han höll fast vid de liberala och demokratiska idéerna. Den åldrige partihövdingen med de grå lockarna och den spänstiga gestalten föreföll rent av ungdomlig, när han lät sin yältalighets flod flöda för demokratiens och rättens sak.

Sir Wilfrids argument voro helt enkelt oavvisliga. Med skärpa påpekade han, att det strider mot Canadas konstitution att uttvinga folk i ett krig, som ej är till försvar av landet. Han påpekade även, att varken regeringen eller parlamentet har något mandat sedan 1911. Det är ett döende parlament, som nu ämnar antaga en så drastisk och ödesdiger lag som den om militär tvångsutskrivning. 25 proc. av platserna i parlamentet äro obesatta, och de flesta av parlamentsledamöterna ha inget mandat sedan 1911 från sina respektive valmän. Han varnade även för den oerhörda splittring, som skulle uppstå, om lagförslaget antogs. Den, som det minsta känner exempelvis fransk-canadensarnes lynne, förstår vad som kan komma att inträffa, om de skola tvingas ut i detta krig. Varje vän av lagbunden fribet måste bäva inför de utsikter, som här ställas i sikte.

Sir Wilfrid ansåg, att den enda lösningen av frågan är att framlägga den för folket och låta det med valsedlarna avgöra, huruvida det vill ha militär tvångsutskrivning eller ej. I ett brittiskt land borde det vara den enda utvägen att låta folket tala. Om folket då besluter om dylik utskrivning, återstår intet annat än att böja sig för folkets vilja. Om det säger ifrån, att det ej vill hava utskrivning, ja, då få naturligtvis vederbörande se till att på frivillighetens väg få det folk, som behöves för att fylla luckorna vid fronten, och komma upp till den halva miljon, Sir Robert Borden egenmäktigt utlovade. Om det icke går att på frivillig väg få mera folk, får man naturligen anse detta som ett tecken på att Canadas folk anser sig ha gjort nog för de allierade. Och därmed få herrarna i Ottawa låta sig nöja, huru det än svider i köttet att behöva stå som löftesbrytare.

Det är sorgligt att se hurusom flera framstående liberala parlamentsledamöter svikit de frisinnade idéerna och i parlamentet talat mot Sir Wilfrid Laurier — däribland det liberala partiets inpiskare. Dessa herrar, som i de flesta fall ej ha något mandat sedan 1911, togo sig en ton, som föga klädde dem. Deras valmän skola säkerligen icke glömma detta, när det en gång äntligen kommer till val. De få konservativa parlamentsledamöterna, som gillat Sir Wilfrids förslag, äro all heder värda, och ehuru vi helst se det liberala partiet som segrare i nästa val, kunna vi ej annat än önska dessa herrar lycka och framgång. Trots det konservativa namnet ha de visat sig ha åtminstone en droppe av demokratiskt blod i ådrorna.

Måndagen den 18 juni skall stå som en minnesdag i Canadas historia. Sir Wilfrid Lauriers stora tal skall säkerligen i en mer demokratisk framtid betraktas som ett av de mest glänsande han någonsin hållit. Det skall för kommande generationer vittna om att det verkligen fanns en stor statsman och demokratiens förkämpe i Canada i detta nådens år 1917, en man, som hade det moraliska modet att i en imperialistisk och krigsgalen tid gå i bräschen för folkets sak. Sir Wilfrid Laurier hånas och smutskastas idag av imperialisterna — både konservativa och liberala — men majoriteten av folket står säkerligen bakom honom. Ett kommande val skall otvivelaktigt bära vittnesbörd därom.

Mörka makter.

Progressiv allmän opinion i Winnipeg är icke till freds med att se en så skicklig lärare som rev. dr. Salem Bland utvisad från Wesley Colleges teologiska fakultet, utan att publicitetens strålkastare riktas på en åtgärd, som synes vara inspirerad av reaktionära krafter, skriver den aktade "Ottawa Citizen" angående denna mycket omtalade affär och fortsätter:

Dr. Bland är en av pionjärtidens korsfarare för social rättvisa i västra Canada. Vid mer än ett tillfälle har han uppträtt som en verklig David mot de speciella privilegiernas och den politiska korruptionens Goliat. Han har utan fruktan angripit dem, som handlat orätt, då mera timida och mindre demokratiska präster och ledare nöjde sig med att förbli tysta eller vika undan.

Det evangelium han predikade har naturligen icke behagat en del av fariséerna i den högsta ställning i Winnipeg, Ottawa och annorstädes. Därför väcker styrelsens för Wesley college åtgärd — under föregivande, att man måste ekonomisera — att avskeda en så skicklig lärare och professor den största uppmärksamhet.

En pressrapport säger, att dr Bland blivit avskedad, emedan han anses vara socialist. Det är sant, att demokratien i Canada ej avancerat så långt, att ens ordet socialist tolereras, ehuru representativa socialister sitta i regeringarna i Storbritannien, Frankrike, Italien och Ryssland och en ledande socialist, Charles Edward Russell, representerar Förenta Staternas regering i mr Elihu Roots mission till Ryssland. (Mr. Russel har nu blivit utesluten ur socialistpartiet. — Red. anm.) Om också samhällets pelare i Canada tro, att världens ände är förestående, om en socialist officiellt erkännes, är det svårt att tro, att reaktionen ännu har makt att straffa en man, därför att han misstänkes vara socialist.

De mörka makter, som arbeta i Wesley college synas diskret tiga om affären. Deras första förevändning, att ekonomien krävde avskedandet, brast som en såpbubbla, då hela fakulteten vid Wesley college framkom med ett alternativförslag, varigenom man kunde spara 50 proc. mer än genom att avskeda dr. Bland. Vad som emellertid blir en förlust för Wesley college, bör bliva en vinning för demokratien i Canada. Det finnes alltid en plats någonstädes för en man, så uppfylld av viljan att göra något för mänskligheten.

Så långt Ottawa Citizen. Vi bedja att få understryka varje ord i ovanstående artikel. Vi bedja även att få konstatera, att det vittnar gott om det canadensiska folkets moral, då det så pass kraftigt reagerat mot denna de mörka makternas dåd som det gjort. Detta folk ä tydligen icke "ett sjunkande folk", lika litet som det svenska. Det är även glädjande att se, hurusom nästan hela den libeala engelskspråkliga pressen fördömt detta brott mot demokratien.

I detta sammanhang vilja vi påpeka en sak, som vi förut icke haft lust att komma fram med, men som i ljuset av dr Blands avskedande blir aktuell. En av orsakerna till att vi ställt oss avvisande inför den tanken, att en eventuell svensk högskola i Canada skulle ställas under något eller några kyrkosamfunds eller rättare sagdt prästers kontroll, var, att vi fruktade för de mörka makter, som finnas inom dessa organisationer och som otvivelaktigt skulle förfuska idén, om en verklig, allmän svensk högskola, där eleverna icke blott fingo god undervisning, utan där det även hos dem inpräntades ljusa och demokratiska ideal, något som är nödvändigt om det kommande släktet skall uppbygga ett fritt och lyckligt Canada. Det finnes mörka makter nästan överallt, men särskilt ha de framträtt inom de svenska kyrkosamfundens i Förenta Staterna skolor och även på det yttersta i dessa dagar i dylika skolor i Canada. Och spåren förskräcka.

HUGGET OCH STICKET

BLAND det farligaste man i dessa tider kan taga sig till är att tala och skriva sanningen.

•

Den independent krigsglada Winnipeg Tribune har upptäckt, att militär tvångsutskrivning är en fullt demokratisk åtgärd, och att alla, som motsätta sig den, äro högst odemokratiska. Så nu veta vi det.

•

En man, som fått sin hustru genom giftermålsannons, medger sällan, att det betalar sig att annonsera.

•

Frågan för veckan.

Skall Sir Wilfrid Laurier vinna eller förlora på den ställning han intagit gentemot militär tvångsutskrivning?

•

Opponenterna till militär tvångsutskrivning betecknas som "slackers" och pultroner, och ändå vilja de, som använda dessa älskvärda tillmälen, att pultronerna skola taga våra soldaters plats i löpgravarna — våra soldater, som visat sig vara hjältar. Med andra ord, man önskar ersätta en armé med patriotiska hjältar med en armé med "slackers" och fega män.

•

Manitobas methodister, som förra veckan höllo årsmöte i Winnipeg, uttalade sig ganska enhälligt i favör av militär tvångsutskrivning — naturligtvis! Prof. R. O. Joliffe vräkte till och med ur sig följande:

"Jag kunde sticka en bajonett i en tysk och känna, att jag tjänade Gud".

•

Kallade icke Mästaren en gång sin tids präster och fariséer "I huggormars avföda!" Om han levde bland oss nu, skulle säkerligen dessa ord med lika stor kraft utslungas av honom över en massa av vår tids präster.

•

Om alla präster voro av dr. Blands cert, skulle de få vårt obegränsade gillande. De få, som verkligen äro det, ha vi alltid sökt uppmuntra och ämna vi i fortsättningen uppmuntra. De andra skola vi fortsätta att kritisera även om vi utsätta oss för risken av "skällning" av deras nyförvärvade vän, mr Axel J. Carlson, i "Framåt".

•

I Åmål demonstrera även vildänderna för mera bröd. Ett tjog av dem har hållit till i ån under vintern och bespisats på stadens bekostnad. Då myndigheterna härom dagen ansågo tiden inne för dem att försörja sig själva och togo bort deras matträg från stranden, begåvo änderna sig till platsen utanför rådhuset och snattrade högst revolutionärt. Deras demonstration hade åsyftad verkan, ty tråget kom genast fram igen. Detta berättas trovärdigt av Åmåls-Posten.

•

En giftaslysten ungmö, Alma Nilsson i Backaryd, har vänt sig till k. bfhde med en förfrågan "om det kunde vara möjligt att få en liten peng till något till hjälp till att sätta bo men hur skall man väl kunna gifta sig när man inga medel har och är fattig i allt. Då som mest känns väl fattigdomen och ingen utväg finns till att få något".

•

I skyltfönstret hos en handelsman i Brattleboro, Vermont, utställes en i ett juvelskrin inlagd potatis, och på ett kort läses: "Detta är en potatis, en gång i tiden använd till föda av amerikanerna. En sällsynt juvel".

•

"En naken dansös, m:lle Laurence Satury Lindberg, uppträder å Sollefteå teater i morgon kväll kl. 8.15. Vi hänvisa till annonsen."

Så rakt på sak gående puffar får man i Sollefteåbladet. Inga onödiga omskrivningar.

•

Strix har två gubbar som mysa efter en nyinlagd mullbänk. En yttrar:

— Den där Swartz ä' i alla fall en rejal karl. Ä' han lika styv i politik som han ä' te göra snus, så kan fäll ingen klaga på'n.

•

I en ledare om vårkänslor skriver Trosa-Tidningens redaktör bl. a.:

Här i småstaden svärma vi i allmänhet utåt omgivningarna för att hälsa vårsolens blick på både de levande och de s. k. döda tingen, antingen ensamma eller en familje, och plocka i skogen vinterbjörkens spåda blad och blåsippor eller Tussilagen vid vägen, dels gånga efter sjöar och glädja oss åt deras nyglittrande spegelytor, överträffande vida alla trymåer och kristaller på Hasselbacken och ha likväl musik, bestående av fåglarnas kvitter, samt här hava vi åsynen av, i stället för själsangripande staniolhylsor, uppstickande ur ishinkar, gyllene och mångfärgade blomknoppar, lysande, fram bland isens och snöns hölje.

Ja, det är en förteelse som livar och förnöjer när vårn sin första makt i unga hjärtan röjer!

N. F. B.

Brevet för dagen.

Till
STYRELSEN FÖR WESLEY COLLEGE,
Winnipeg, Man.

Ärade Herrar!

Tillåt mig, ehuru obekant, lyckönska Eder till det kloka steg, Ni tog, då Ni så graciöst utsparkade den röde unghinken — för att tala med en viss svensk professor — dr. Salem Bland från Edert högt aktade och ljusbringande College. Som Ni väl sett, har Eder åtgärd gillats av alla aktade medborgare. Ni kan känna Eder stolt över att Winnipeg Telegram, Hon. Robert Rogers livorgan, halvt om halvt tagit Eder i försvar, och Ni behöver ej fästa Eder vid att den independenta och liberala pressen överhopat Eder med ovett. Ej häller behöver ni rädas inför denna massa fantaster, som äro i favör av reformer, och vilka nu skrika mot Eder.

En man som dr. Bland är farlig att ha mitt ibland sig. Han var alltför begiven på att väcka slumrande samveten, att vilja rättvisa åt alla, även de pöbelaktiga massorna, att angripa humbugen och dumheten. En sådan man passar sannerligen ej till ungdomens lärare, ty intet farligare finnes än att hos denna inpräntas demokratiska ideal och väckes kärlek till en upplyst och förnuftig religion. Ungdomen skall göras reaktionär och hos den skall inpiskas dogmer — ju orimligare och mera hedniska, desto bättre.

Ni påminner Eder säkerligen, att dr. Bland i en predikan någon gång förra året uttalade de uppseendeväckande orden, att de största uslingarna sitta som de mest aktade medlemmarne i kyrkorna, och den liberala pressen var oförskämd nog att understryka detta påstående. Nu var ju visserligen detta påstående alldeles med sanningen överensstämmande, men sanningen får naturligen ej uttalas. Ty hur skulle det då gå med prästväldet?

Mina bästa önskningar följa Eder alltid, mina herrar. När jag träffar dr. Bland skall jag givå honom en uppsträckning och söka omvända honom till reaktionismens allena saligörande lära.

Min vördsamma hälsning till alla reaktionära professorer vid Wesley College.

Eder ödmjuke tjänare,
Calle P.

MIDSOMMARTANKAR.

(Forts. fr. sid. 1.)

Canada samlas vi gärna vid midsommartid endräkteligen för att åtminstone en dag på året visa, att vi äro ett folk, som visserligen sammanflyter med det canadensiska folket, men dock kulturellt i vissa avseenden är en nation bland nationerna. Vi vilja i midsommartid åter se de kära svenska färgerna, höra den svenska sången, det svenska språket och möta våra landsmän. Vi böra därför känna oss tacksamma mot dem, som anordna dessa midsommarfäster och för dem bära dagens tunga. Dessa fästers värde som samlande makt, som underhållande kraft kan icke överskattas. Alltför ofta glömma vi svenskar under vardagens id och även det land och det folk från vilka vi stamma, allt för mycket gå vi i vardagslag främmande för varandra och betrakta varandra med avundsamma och kalla blickar. Någon dag på året åtminstone måste vi föras samman, måste vi glädjas med varandra för att icke nationalkänslan skall dö.

Glädjen i år är kanske liksom i Sverige något blandad. Vi äro visserligen förskonade från den stora livsmedelsbrist, som råder därhemma, men på grund av dyrtiden klappar säkerligen nöden på många svenska hem. Vi stå i många avseenden inför den primitivaste av alla uppgifter: den yttre kampen för tillvaron. Vårt land ligger visserligen fjärran från de blodiga slagfälten, men vi äro ändock med i den vansinniga krigsleken. Som en ström flyter ungt canadensiskt blod bort i Frankrikes jord. Av de många lovande unga män vi skickat till Europa sova många i okända gravar, andra ha återkommit, lemmalytta, blinda, vansinniga, stympade för livet. Bland dessa finnas många unga svenska män, kött av vårt kött och blod av vårt blod. I hundratals svenska hem begrätes i dag en make, en fader, en broder eller son, som stupat vid fronten. I andra hundratals hem lever man i ångslan och oro för älskade anförvanters liv. Och i morgon kanske litet var av oss bli kallade under fanorna.

Allt detta gör säkerligen, att de flesta av oss bliva frivilliga rekryter, om vi ej äro det förut, i den ständigt växande fredsarmén, den armé, som dock en dag måste segra över blod och svärd. De flesta av oss äro säkerligen villiga att göra vad i vår förmåga står för att åstadkomma en snar, varaktig och rättfärdig fred. Och kanske vi inom kort få i handling visa, att vi äro verkliga fredsvänner, kanske vi med valsedlarne i händerna få deltaga i den väldiga kamp, som i dag utkämpas i Canadas huvudstad, kampen mellan mörker och ljus, autokrati och demokrati. Om så sker, skall säkerligen icke svenskarna i Canada svika de höga, ljusa och demokratiska idealen.

Det har sagts, att svenskarnes anseende här i landet skulle bli lidande, om de icke blint böjde sig för de autokratiska och mörka makter, som i denna stund bestämma över landets och folkets öde. Jag tror det knappast. När passionerna lagt sig, skall man säkerligen hålla svenskarna räkning för att de icke så gjort. Och även om vårt anseende just nu skulle lida i vissa kretsar, så ha vi framför allt plikter mot Canada, vårt adoptivland. En av dessa plikter är säkerligen att bidraga till, att Canada blir ett fredligt, demokratiskt land och dess folk ett fritt och lyckligt folk. Inspirationen till detta fattas icke för oss svenskar. Vi behöva endast blicka mot det modärna Sverige, det nya Sverige, som nu håller på att födas. Om vi med förståelse och kärlek betrakta det, som nu försiggår därhemma, skola vi säkerligen kunna lära mycket. Men kärleken, den verkliga fosterlandskärleken måste finnas, den måste vara brinnande i våra bröst.

Vi svika ingalunda vårt nya fosterland, om vi älska och ära vårt gamla. Sverige är vår mor och Canada vår brud, och ju mer vi akta vår mor, desto bättre äro vi i stånd att älska och hedra vår brud. Om vi aldrig glömma kärleken till fäderneslandet, då skola vi också bli goda medborgare i det nya fosterlandet.

Det är dit vi skola sträva med all vår håg, med all vår längtan: att älska vårt fäderneland och ära vårt nya fosterland. Och i denna ljusa midsommartid, minnenas rika tid, böra vi alla för en kort dag, för några flyende timmar, tänka på detta för att sedan i vardagens strid och ävlan omsätta den tanken i handling.

KRIGETS GÅNG.

(Forts. fr. sid. 1.)

som helst påtryckning från England. — Nya fredsanbud från Tyskland till Ryssland väntas. — Ett stort antal brittiska och indiska soldater, som tagits av turkarna i Mesopotamien, ha avlidit på grund av försummad skötsel. — Arthur Henderson, medlem av det brittiska kabinettet till Ryssland, har efter fullbordat ärende återkommit till London. — Fransmännen återtogo i morse positioner, som tagits av tyskarna i gårdagens anfall öster om Vauxallion. Tyskarna använde här nya trupper från ostfronten. I Champagne avancerade fransmännen i går nordost om Carnillet.

Fredagen den 22 juni.

De allierade ha upphäft blockaden på Grekland. — Nära tio miljoner män mellan 21 och 30 år ha registrerat i Förenta Staterna. — Tyskarna ha retirerat från allt territorium väster om floden Lys från nära Warneton söderut. — I ett kontraanfall ha fransmännen återtagit allt, som de förlorade i tisdags. — Den ryske extsaren kommer att ställas inför rätta, anklagad för att ha underhandlat med tyskarna. — Flera hundratusen ryska fångar i Tyskland ha dött av svält och tuberkulos. — Skördeutsikterna i Tyskland och Österrike äro mycket dåliga.

Lördagen den 23 juni.

Norr och nordost om Soissons och i flera delar av Champagne, ha fransmän och tyskar under två dagar varit engagerade i häftiga strider. Den tyske kronprinsens trupper togo en fransk position. — I Volhynien och Galizien bombardera ryssarna häftigt de fientliga linjerna. — Ambassadör Bahkmetieff, chef för den ryska missionen, har i ett tal inför amerikanska kongressen förklarat, att det ryska folket icke är i favör av fred. — $3,035,226,850 hava subskriberats i det amerikanska frihetslånet eller nära 52 proc. mer än man från början önskade. — Mer än 1,000 personer ha blivit dödade, sårade eller saknas till följd av en explosion i ammunitionsfabrikerna i Bloeweg, meddelades i dag i den österrikiska riksdagen.

Måndagen den 25 juni.

Tyskarna hopa trupper vid Aisne, och en stor tysk offensiv förestår sannolikt. — Flera ammunitionsfabriker i Tyskland ha sprungit i luften. — Den nya övergångsministären i Österrike har följande sammansättning: Statsminister och jordbruksminister —Dr. von Seydler; inrikesminister—greve von Toggenburg; undervisningsminister—Dr. Gwilanski; justitieminister—Dr. Schauer; finansminister—Dr. von Wimmer; handelsminister—Herr Matapa; minister för offentliga arbeten—Herr von Hamann; järnvägsminister—Baron von Banlans; försvarsminister—gen.-löjtnant Czapp von Birkenstetten; president för livsmedelsstyrelsen, Herr Hoefer. — Brittiska och tyska delegater ha sammanträtt i Haag för att diskutera frågan om krigsfångarna i deras respektive länder.

Tisdagen den 26 juni.

Storbritannien utger numer dagligen på kriget 6,615,000 pund sterling. — Tyskland har av det erövrade området av Rumänien utkrävt 250,000,000 francs. — Den serbiska ministären har avgått. Ett nytt kabinett med Nikola P. Pachitch kommer att bildas.

Meddelanden från och om de skandinaviska länderna.

Per telegraf.

London den 19 juni. — Ett telegram från Stockholm uppgiver, att de amerikanska delegaterna till socialistkonferensen, Boris Reinstein och dr Max Goldfarb, ej blivit officiellt erkända av den amerikanska ministern. De vägra att uppgiva, huru de lyckats komma igenom Halifax.

•

Köpenhamn den 22 juni. — De ungerska socialisterna ha mottagit ett telegram från N. C. Tcheidse, den ryske socialistledaren, vari meddelas, att arbetar- och soldatrådet i Petrograd beslutat att sammankalla en internationell socialistkongress i Stockholm den 28 juni till den 8 juli.

•

London den 24 juni. — Officiellt har bekräftats, att man beslagtagit en kvantitet explosiva varor, som just nått Kristiania, och att tre utlänningar blivit arresterade. Polisen fortsätter att undersöka saken, och när alla detaljer blivit kända, kommer ett nytt officiellt meddelande att utsändas. Tidens Tegn säger, att 1,000 kilogram med explosiva varor beslagtagits, däribland flera helvetesmaskiner. En av dem, som arresterats, är Aaron Reutenfels, en tysk medborgare född i Finland, som förklarade, att man ämnat använda bomberna i Finland. Helvetesmaskinerna, som voro inneslutna i lådor, liknande kolstycken, skulle placeras på norska fartyg. Detta kanske förklarar förlusten av så många norska fartyg, som påståtts ha torpederats eller gått på minor. Affären har diskuterats under ett hemligt sammanträde av stortinget, men den offentliga undersökningen är ännu ofullständig. En rapport säger, att man ämnar tvinga Reutenfels att lämna Norge.

•

I en intervju som en amerikansk tidningsman haft med Hjalmar Branting lär han ha yttrat sig om situationen i Sverige i ordalag, som angåvo att han är fullt varse dess allvarliga karaktär. Särskilt är det av vikt för Sverige att träffa uppgörelse med England, så att import av råmaterial får ske, och därnäst med Amerika, så att råmaterial får utföras till Sverige. I nästan alla bomullsfabriker är arbetet nedlagt på grund av brist på råmaterial. Och Grängesberg-aktierna, som ju alltid varit superba papper, äro stadda i sjunkande.

•

I Stockholm har föreslagits att ägare av automobiler för lega skola ej få köpa mer än 13 liter bensin (i stället för 18) pr dag, och att deras tid skall begränsas till 10 timmar (i stället för 18) pr dygn. De skulle ej få använda sina biler nattetid.

•

På utrikesminister Lindmans vädjan i riksdagen till alla klasser inom nationen att samarbeta, så att Sverige må kunna klara den svåra situationen, har Branting svarat: "Trots meningsskiljaktigheter i inrepolitiska frågor, kan jag säga, att socialdemokratiska partiet enigt ställer sig bakom regeringens förklarade politik att uppehålla en klar och opartisk neutralitet".

•

Ambassadören Ira Nelson Morris i Stockholm har företagit undersökningar rörande antalet amerikaner, som nu vistas i Tyskland. Av undersökningarne har framgått att ej mera än 400 äro kvar i Tyskland eller dess förbundsriken. Endast ett fåtal amerikaner, som söka lägenhet för hemresa, är nu kvar i Sverige. Landet har däremot blivit en fristad för ryska flyktingar, särskilt från de gamla aristokratiska ryska familjerna. Ej mindre än åtta stamfäder för olika grenar av Radzivillsläkten med sina familjer ha slagit sig ned i Stockholm, såväl som ett stort antal medlemmar av den avsatte tsarens forna hov och andra notabiliteter.

•

Enligt en i dagarne offentliggjord statistik kostade det tyska undervattenskriget de norska livförsäkringsbolagen i fjor 792,000 kr. mot 450,000 kr. året förut.

•

Ett telegram från London i lördags å. d. uppger att den berömda kappseglingsyachten "Germania", som förut tillhört Krupp von Bohlen und Hallbach och blev tagen av engelsmännen i början av kriget, nu blivit försåld till kapten Kannevig i Norge för $50,000. "Germania" kostade nybyggd $225,000 och har två gånger vunnit kejsar Wilhelms pokal i kappseglingarne vid Cowes.

•

Till Köpenhamn anlände i torsdags å. d. från Tyskland Michael J. Stark från Chicago, i tjänst hos International Harvester Co. Han hade ända sedan den 6 febr. sökt få pass för att komma ur Tyskland, men fick ej förrän nu tillåtelse att lämna landet. Han berättade att flera amerikaner av hans bekanta vägrats pass tills kriget är slut. Å andra sidan nödga de tyska myndigheterna amerikanska kvinnor att resa sin väg. Bland andra amerikaner som nyligen anlänt till Köpenhamn från Tyskland nämnes en miss Sjozilius (Sjösellus?) från Duluth.

•

Ett presstelegram från Stockholm berättar att Finland för närvarande är översvämmat av ryska soldater, som blivit ditsända av krigsminister Kerensky, och av flyktingar från den gamla regimen, vilka förklara sig mycket belåtna med Finland som en billig, trevlig och lugn tillflyktsort från det oroliga livet i Ryssland. Resande från Finland förklara att soldaternas otyglade uppförande varit ägnat att stärka den finska rörelsen för fullkomligt oberoende av Ryssland. Utrikesminister Kerensky förklarade emellertid nyligen för ryska soldaternas och arbetarnes komité i Petrograd: "Kamrater, den provisoriska regeringen kan ej erkänna Finlands oberoende eller självstyrelse, innan grundlagsförsamlingen klargjort ryska folkets vilja". Å andra sidan anföres ett yttrande av den inflytelserike ledaren Komener, vilken skall hava sagt: "Det kan ej finnas två meningar om den saken — Finland måste ha självstyrelse. Det begär ej fullständigt oberoende".

•

Från Petrograd telegraferades i måndags f. v. att finska senaten med tillstånd av landtdagen och den provisoriska regeringen beslagtagit hela livsmedelsförrådet i landet.

•

Finska lantdagen ävensom den ryska provisoriska regeringen i Petrograd hava godkänt finska senatens åtgärd, att för statens räkning lägga beslag på allt vete, både malet och omalet, i Finland. Åtgärden tyder på, att bristen på brödsäd är synnerligen hotande i Finland.

•

Sveriges speciella handelsbeskickning i Förenta Staterna, vars chef är förre svenske ministern i Washington, Herman Lagercrantz, har publicerat ett utdrag av ett tal som utrikesminister Lindman höll inför svenska riksdagen, där denne framhöll att Sverige vore fast beslutet att noga skydda både sitt oberoende och sin neutralitet. Det säges bland annat i uttalandet följande:

"Vid en av svenska riksdagens sessioner gav utrikesministern för kammaren en förklaring över existerande och motsedda svårigheter rörande importen av födoämnen och för industrien behövliga råmaterial. Efter att hava konstaterat att en fullständig förståelse existerat mellan alla partier rörande utförandet av det program, som utlinierats för Sveriges utrikespolitik, nämligen bibehållandet av landets oavhängighet och neutralitet, avslöt utrikesministern sitt anförande med följande uttalande: "Det är vårt fasta beslut att underkasta oss de uppoffringar, som äro nödvändiga, så att vi måtte undslippa de stora lidanden, som ett deltagande i världskriget skulle medföra".

Talare från olika partier uttryckte sitt gillande av detta program".

•

Ett telegram från Köpenhamn i torsdags meddelar, att herr Rottboer, konservativ medlem i Danmarks ministär, av sitt parti blivit uppmanad att avgå. De konservativa vilja ej vara ansvarige för en regering, i vilken socialdemokraten T. Staunig är medlem. Staunig har deltagit i socialistkongressen i Stockholm, och det konservativa partiet anser, att han därigenom frångått den politik, att icke för närvarande uppträda som fredsmäklare, vilken de skandinaviska regeringarna kommit överens om. Premiärminister Zahle har vägrat att avskeda herr Staunig och uppgivit, att denne ej kommer att deltaga i den slutliga konferensen i Stockholm.

•

Köpenhamn den 23 juni. — Konung Christian har vägrat att acceptera herr Rottboers avskedsansökan, den konservativa representanten i den danska riksdagen.

WINNIPEG CASH PRICES.

June 26th, 1917.

	Spot prices.	Prev. prices.
Wheat —		
No. 1 Northern	$2.43	$2.42
No. 2 Northern	2.40	2.39
No. 3 Northern	2.36	2.35
No. 4	2.24	2.23
No. 5	2.00	1.99
No. 6	1.84	1.83
No. 4 Special	2.24	2.23
No. 5 Special	2.00	1.99
No. 6 Special	1.84	1.83
Basis Contract.		
June	2.42	2.41
July	2.37	2.36
August, first half	2.32	2.31
Oats —		
No. 2 C. W.	.71¼	.70⅝
No. 3 C. W.	.70	.69⅜
Ex. 1 feed	.70	.69⅜
No. 1 feed	.68⅝	.68⅛
No. 2 feed	.66½	.65⅞
Track	.70½	.70⅛
Barley —		
No. 3 C. W.	1.26	1.25
No. 4 C. W.	1.21	1.20
Rejected	1.10	1.09
Feed	110	1.09
Flax —		
No. 1 N. W. C.	2.76½	2.79½
No. 2 C. W.	2.72½	2.75½
No. 3 C. W.	2.57½	2.60½
Track	2.76½	2.79½

LIVE STOCK QUOTATIONS.

June 26th, 1917.

STEERS.		
Choice	$10.50	$11.25
Good	10.00	10.50
Medium	8.75	9.50
HEIFERS.		
Choice	9.50	10.00
Good	9.00	9.75
Medium	8.00	8.75
COWS.		
Choice	9.00	10.00
Good	8.00	9.00
Canners	2.00	3.75
Medium	7.25	8.00
BULLS.		
Good	7.00	8.50
Medium	6.00	7.00

ÖNSKAS.—Ett medelålders svenskt fruntimmer för allmänt husarbete på landet. Tre vuxna i familjen. Har intet emot ett barn. God lön. För vidare upplysningar skriv till — **Mrs. C. J. Eckstrand,** Lewan, Sask., Canada.

PERSONLIGT.—En man med gott utseende, 42 år gammal, farmare till yrket, som tröttnat på ensamheten, önskar stifta bekantskap med en flicka eller änka. Om tycke uppstår, ingås äktenskap. — **S. Svanson,** P. O. Paswegin, Sask.